

Een christelijke gemeenschap

Geloven doe je *samen*

Jaarthema: Geloven doe je samen
Bijbelgedeelte: Handeling 2:41-47

Groiegroepen C.G.K. Groningen
Seizoen 2009/2010, nr. 1

Inleiding

In het kader van het jaarthema “geloven doe je samen” besteden we deze maand aandacht aan de vraag: “Waarom *samen*?” In deze vier weken willen we als gemeente nadenken over de zin of onzin van het lid zijn van een geloofsgemeenschap.

Het doel van dit gesprekspapier is om uit te zoeken hoe er in de bijbel over de gemeenschap van gelovigen gesproken wordt. Daarom hebben we als onderwerp voor dit gesprekspapier gekozen voor een gedeelte uit Handelingen 2, waarin het leven van de eerste christelijke gemeenschap wordt beschreven.

Ontmoeting met elkaar

- ☛ Waar en hoe heb jij in de afgelopen vakantieweken iets beleefd op het gebied van “samen geloven”?
- ☛ Wat zijn voor jou de belangrijkste kenmerken van een christelijke gemeenschap?

Gebed

Achtergrond

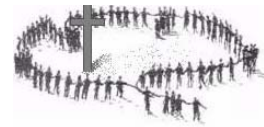
De bijbel leert ons het belang van gemeenschap. In Handelingen 2 lezen we van de gemeenschap van de eerste christelijke gemeente. In vers 46 lezen we dat de leden van de eerste gemeente ‘trouw’, samenkwamen ‘in de tempel’ en ‘bij elkaar thuis’. Een gemeenschap vormen houdt in dat je regelmatig in dezelfde ruimte tijd met elkaar doorbrengt.

De bijbel vertelt ons dat we geschapen zijn naar het beeld van God en de christelijke theologie leert dat God een Drie-eenheid is. Jezus stond in voortdurend contact met de Vader. De Geest doet niets anders dan mensen aan Jezus binden. De personen van de Drie-eenheid zijn absoluut één – geen van hen doet iets zonder de ander. Wij zijn gemaakt om ook zo te leven.

God heeft gesproken tegen de mensen door de mond van de profeten maar omdat de mensen zo hardleers waren, werd Gods woord mens en heeft het onder ons gewoond (Joh 1:1 ev.) Hij werd één van ons. In Jezus Christus was God volledig – geestelijk en lichamelijk – aanwezig. Op eenzelfde manier moeten wij leren om volledig present te zijn in gemeenschap met onze christelijke broeders. Maar onze samenleving is sterk individualistisch en consumentistisch. Het zou niet zo mogen zijn dat gemeenteleden niet betrokken willen worden bij het samenleven van de gemeente, omdat je daar geen behoefte aan hebt. Gemeente zijn, gemeenschap met elkaar is meer dan alleen de zondagse erediensten bezoeken voor zover het je uit komt.

Wat een verzameling mensen tot een gemeenschap maakt is identificatie, iets gezamenlijk hebben. Een gemeenschap kan bijvoorbeeld worden gevormd op basis van een gedeelde interesse, zoals een hobby of sport. Maar zo’n gemeenschap zal niet erg diepgaand zijn. Een sterkere, diepgaandere gemeenschap kan worden gevormd op basis van een gedeeld overtuigen of gedeelde ervaringen. De gemeenschap in ons tekstgedeelte was ontstaan doordat de mensen in Jeruzalem zich naar aanleiding van de Pinksterpreek van Petrus bekeerd hadden en zich lieten dopen in de naam van Jezus. Zij hadden de woorden van Petrus aanvaard en Christus’ radicale genade ervaren. Deze gebeurtenis werd het fundament van hun bestaan.

Het evangelie brengt mensen niet alleen dicht bij God, maar ook dicht bij elkaar. Aanvaarding door God nodigt uit tot aanvaarding van anderen (Rom. 15:7); eenheid in de Geest betreft eenheid met elkaar (2 Cor. 13:14, Fil. 2:1-2). Wie het evangelie omarmt, wordt deel van een gemeenschap. Het ene is niet los van het andere verkrijgbaar.

De gemeente bleef trouw aan het onderwijs van de apostelen en trouw aan de gemeenschap. Lucas brengt deze twee met elkaar in direct verband. Ten eerste: zonder het evangelie geen trouw aan de gemeenschap. Ten tweede: zonder gemeenschap geen trouw aan het evangelie.

In vers 47 lezen we dat het leven van de eerste gemeente een grote aantrekkingskracht op de omgeving heeft. De kerk is niet alleen een optelsom van veranderde mensen, maar ook een nieuwe gemeenschap, een proeftuin van hoe de mensheid er uit zal zien onder de heerschappij van Jezus Christus. Voor zover als de gemeente deze nieuwe schepping in Christus zichtbaar maakt, wordt de gemeente een levend teken van de heelheid, vergeving en vrede die het evangelie ons brengt. Dit is de maatstaf voor een gemeente naar Gods hart. Niet de vraag met hoeveel zij is, maar de vraag of zij de bediening van Jezus als licht in de duisternis voortzet. Wanneer mensen zien wat voor een buitengewone gemeenschap de kerk biedt, overtuigt dit hen van de waarheid van het evangelie. Door liefdevolle christelijke eenheid zal de wereld weten dat Jezus de door God gezondene is (Joh. 17:21).

Bezinning vanuit de bijbel

Lezen Handelingen 2: 41-47

1. Wat was de oorzaak van de explosieve groei van deze gemeente?
2. Uit welke elementen bestond het gemeentelven van deze eerste gemeente en op welke manier vind je deze elementen in onze gemeente terug?
3. Wat had Jezus al gezegd over gemeente zijn ? (bv Joh 13 : 34,35 Joh 17:22 en 23, Hand 1:1-3)

Lezen Efeze 3: 14-20

4. Paulus vertelde in het stukje wat aan het gelezen gedeelte vooraf gaat, dat nu ook heidenen mogen delen in de beloften van het evangelie. Door Paulus en door de kerk (vs10) zal het evangelie vertelt worden. In het gelezen gedeelte vertelt Paulus waar hij om bidt. Wat is dat?
5. Wat wordt er bedoeld met vers 18? Gaat dit over hetzelfde als het onderstaande verhaaltje?

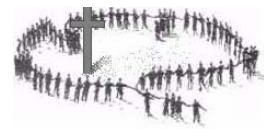
Een wijze leermeester ging eens met 7 leerlingen een ochtendwandeling maken terwijl de dauw nog over het land lag. Na enige tijd brak de zon door en de dauwdruppels schitterden dat het een lieve lust was. Bij een grote dauwdruppel liet de Wijze Meester halt houden. Hij schaarde zijn leerlingen zo rondom de druppel dat de zon erop bleef schijnen en vroeg toen welke kleur de druppel had. Rood” zei de eerste, “oranje” zei de tweede, “geel” zei de derde, de vierde zei blauw”, nee “indigo” zei de vijfde, de zesde zei “groen” en de zevende zei “violet”. Ze stonden verbaasd over de verschillen en omdat ze er allen zeker van waren ontstond er bijna ruzie. Toen liet de wijze meester hun enige keren van plaats wisselen en heel langzaam drong het tot hen door dat zij, ondanks de verschillen van hun waarnemingen, toch allemaal de waarheid hadden gesproken.

6. Wat zegt dit gedeelte over de vraagstelling van dit gesprekspapier?

Toepassing/

7. Tegenwoordig wordt er veel nadruk gelegd op de persoonlijke relatie met Jezus. Is er een gevaar dat dit doorslaat in individualisme, als hier veel over gesproken wordt?
8. A. Bespreek de volgende stelling: *Verbonden zijn als christenen met elkaar zou het hoogste doel moeten zijn van de kerk.*

B. Vertel iets jouw gedachten en gevoelens rond het woord 'verbondenheid'. Waar zie jij echte verbondenheid? Ervaar je het zelf ook?

9. Geef eens een reactie op onderstaande citaten:

Een paar jaar geleden stapte een vriend van me zijn plaatselijke kerk binnen, een gewone doordeweekse Bijbelstudie verwachtend. Toen hij binnenkwam, zag hij zoals gewoonlijk een groep mensen in een kring zitten, dus hij pakte een stoel en merkte afwezig op dat er deze week een paar nieuwelingen leken te zijn. Toen hij beter keek, realiseerde hij zich dat hij helemaal niemand van de groep herkende. Toen hij op zijn horloge keek, besepte hij dat hij er op de verkeerde dag was, bij de verkeerde bijeenkomst. Maar de bijeenkomst was begonnen, dus het was lastig om nu te vertrekken. Een vrouw van middelbare leeftijd sprak over de week die achter haar lag, en hoe ze 'het' voor het grootste deel had weten te vermijden (wat 'het' ook mocht zijn), afgezien dan van een paar slippertjes. Toen iedereen zijn beurt had gehad, realiseerde mijn vriend zich dat hij een bijeenkomst van de Anonieme Alcoholisten was binnengestapt. Al snel mompelde hij wat beschaamde excuses en vertrok, maar niet voordat de ontmoeting grote indruk op hem had gemaakt. Er was een mate van eerlijkheid, van het toegeven van falen, vieren van succes en onderlinge bemoediging in een gezamenlijke worsteling die hij zelden had gevonden in zijn eerdere wekelijkse Bijbelstudies, die in vergelijking hiermee vaak droge, academische discussies waren. De mensen die zich voor de bijeenkomst van alcoholisten verzamelden, kwamen daar omdat ze wisten dat ze hulp nodig hadden. Ze waren allesbehalve een respectabele samenkomst van goed opgevoede burgers die het sociaal acceptabele deden. Ze waren wanhopig en wilden veranderen. En de groep hielp hen langzaam dat te doen. Hij betrapte zichzelf erop te wensen dat de kerk hierop zou gaan lijken. Hij had bij toeval iets over de kerk ontdekt wat zijn eigen ervaring met haar hem niet had geleerd: dat ze als veranderende gemeenschap bedoeld was.

Graham Tomlin, *Een kerk die prikkelt*

Ik heb geconcludeerd dat het gepredikte woord de context van de *gemeenschap* nodig heeft, waar de betekenis besproken kan worden en *doortastende toepassingen* voor ons leven gehoord kunnen worden. Na de dienst is veel van wat er in de dienst gebeurde al weggezakt, wanneer mensen naar de hal gelopen zijn om hun eerste gesprek te beginnen

Greg Ogden, *Discipelschap met impact*

Onze tijd is een tijd van desillusies. De visioenen zijn vervlogen. Er bestaat alleen nog 'post', 'na', geen hopen en verlangens. Veel mensen zijn ontevreden en voelen dat de moderne prestatie maatschappij hun verlangen niet kan stillen. Maar ze ervaren de kerk niet als de plaats waar hun verlangen een antwoord krijgt. De kerk is tegenwoordig zo met zichzelf bezig, dat zij de schreeuw van verlangen van mensen in nood niet hoort.

Verdieping

10. Paulus begint zijn brieven vaak met het beschrijven van het goede wat hij ziet in een gemeente. Als je wilt nalezen hoe Paulus gemeenten waardeert lees dan eens de volgende teksten: 1 Cor 1:1-7, Gal 1:6 en 3:1-4, Fil 1:9 en 10. 1 Thes 1: 3 en 4.

Lied

Suggestie: Opwekking 167 – Samen in de naam van Jezus.

Reactie

Laat eens je reactie horen en mail naar de Commissie Jaartheme: jaartheme@cgk-gn.nl of bel tel. 050-8504993.